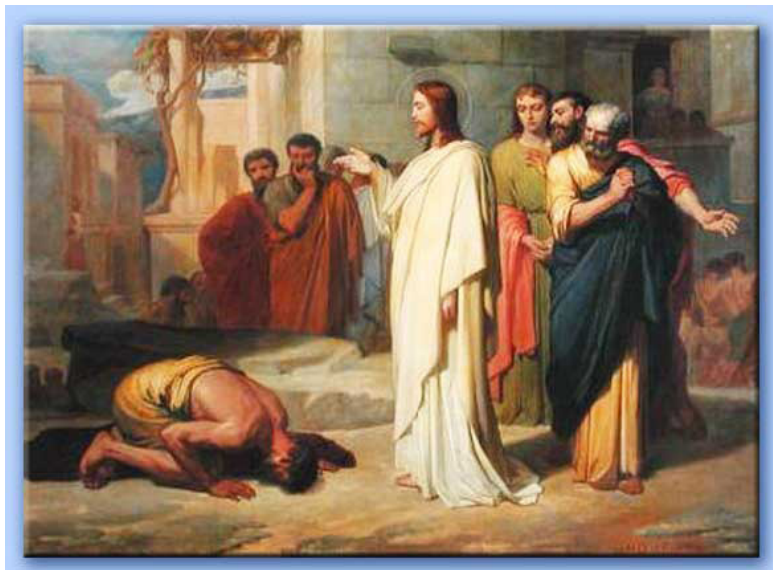

Adhurimi Eukaristik

Një orë me Zotin tonë

IV e Diele Gjatë Vitit -B-

Hesht dhe del prej tij!

*Famullia
Katedralja e shën Palit*

NË ÊMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHËJT. AMEN

Vëllazen e motra, nuk është aspak e lehtë me u shkëputë apo edhe thjeshtë mos me u ndikue prej grumbullit të madh të fjalëve që ditë për ditë na shurdhojnë apo edhe prej fjalëve të tepërta që na vetë i thòjmë, nganjëherë edhe me qejf të madh. Mes fjalëve të shumta gjenden disa fjalë dinake, të patinume me të vërtetën, por që dalin prej zemrave dashakeqase, mandej gjenden disa të tjera të sinqerta, por ndoshta jo shumë të thella, e mëndej, ka faleminderës Zotit edhe disa fjalë të tjera të cilat janë të fuqishme, dhe që kanë në vetvete një forcë që ta ndryshojnë jetën për mirë. Do të na duhet gjithmonë me i kërkue hirin Zotit për me i dallue këta fjalë njanën prej tjetrës duke peshue mirë cilësinë dhe prejardhjen e tyre. Kjo është gjâja e domosdoshme që duhet me bâ, në mënyrë që ta lejojmë vetveten që me u prekë prej fjalëve të mira dhe me i lânë në periferi fjalët boshe dhe dashakëqase. Sigurisht nuk është e lehtë. Mes fjalëve të cilat na bâjnë mirë, apo Kryefjala e të gjitha fjalëve është pikërisht Fjala e Zotit. Me u zhytë plotësisht dhe ditë për ditë në Shkrimin Shëjt është rruga më e sigurt në kjoftë se duem me e shndërrue për mirë jetën tonë duke bâ që Fjala e Zotit me këndë në ne fâra e jetës. Jezu Krishti mbetet për ne shembulli dhe modeli më mirë i Fjalës së Mirë dhe të fuqishme. Shërimi i të djallosunit në Ungjill na tregon më së miri forcën çliruese që kjo fjalë i jep ankthit tonë.

Aleluia, aleluia.

“Ja, një mësim i ri i pajisur me pushtet! Ky u urdhnoka deri edhe shpirtnave të ndytë dhe ata po e dëgjokan!”

Aleluia, aleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Markut: (Mk 1, 21-28)

Në atë kohë, pasi arritën në Kafarnaum. Menjëherë, të shtunën, Jezusi hyri në sinagogë dhe filloi të mësojë. Njerëzit mbetën të habitur nga mësimi i tij, sepse i mësonte si ai që ka autoritet e jo porsì skribët.

Atëherë ishte në sinagogën e tyre një njeri i pushtuar prej shpirtit të ndytë dhe bërtiti: “Çka ke me ne, o Jezu Nazareni? A erdhe të na zhbish? Unë e di kush je: Shenjti i Hyjit!”

Jezusi iu kërcënua: “Hesht dhe dil prej tij!”

Shpirti i ndytë, si e përplasi pa mëshirë dhe si lëshoi një britmë të madhe, doli prej tij. Të gjithë u tmerruan dhe i thoshin njëri tjetrit: “Ç’u bë kështu!? “Ja, një mësim i ri i pajisur me pushtet! “Ky u urdhëroka deri edhe shpitrave të ndytë dhe ata po e dëgjokan!”

E menjëherë u hap zëri për të gjithkund në katër anët e krahinës së Galileesë.

Fjala e Zotit

Heshtje meditimi ...

Jezu Krishti na paraqitet në Ungjill jo vetëm si personi i cili mbyllë historikisht radhën e profetëve të vjetër të cilët i kishin folë popullit për me e kthye në rrugën e duhur të shëlbimit, por na paraqitet si dera nëpërmjet së cilës hyhet në përmbushjen e të gjitha premtimeve. Jezusi është ai i cili zbulon dhe në të cilin realizohet projekti i mrekullueshëm i Hyjit për njerëzimin.

Jezu Krishti nuk është si skribët dhe farizejt të cilët mjaftohen (dhe nuk mund të bëjnë më shumë) vetëm duke përsëritë dhe duke i kujtue popullit fjalën e Zotit të drejtë nëpërmjet profetëve, por «i mëson njerëzit si ai që ka autoritet»

dhe duke e shoqnùe fjalën dhe mësimin e tij me forcën e mrekullive që bân në mesin e njerëzve. Shërimi i këtij të djallosit shndërrohet në shenjë profetike çlirimit për krejt njerëzimin, sepse ardhja e Mbretnisë së Hyjit është pikërisht fillimi i njerëzimit të ri të çliruem prej së keqes.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 94:

**Ejani t'i këndojmë Zotit,
t'i brohorisim Hyjit, Shëlbuesit tonë.
T'i dalim para me falënderje,
t'i këndojmë këngë hareje!**

**Sepse Hyj i madhërishëm është Zoti,
Mbret i madhërueshëm mbi të gjithë zotat!
Sepse në dorën e tij janë thellësitë e tokës,
të tijat janë edhe majat e maleve,
i tiji është deti ai e krijoi,
duart e tija e formuan tokën.**

**Ejani ta adhurojmë, të biem përmbys para tij,
të biem në gjunjë para Zotit që na krijoi!
Sepse ai është Hyji ynë,
ne jemi populli i kullosës së tij,
grigja që ai ruan.**

Heshtje meditimi dhe këngë...

Lufta e Jezusit kundër shpirtit të së keqes është vendosë në fillim të Ungjillit si me dâshtë me na e paraqitë qysh në fillim programin e misionit të Mesisë. Æsht shpirti i së keqes që bërtet në këtë njeri duke i thânë Jezusit:

« Çka ke me ne, o Jezu Nazareni? A erdhe të na zhbish? ».

Ky është një reagim i jashtëzakonshëm. Unë e kam të vështirë me gjetë një shprehje mâ domethanëse në Ungjill e cila të mund të shprehin mâ kjartë se kush është me të vërtetë Jezusi: Jezusi nuk është thjeshtë objekti i kultit tonë, por është profeti që shqetëson çdo parregullsi, është zâni çlirues që e thirrë njeriun duke e fitue në lirinë e vërtetë.

Njeriu modern në përgjithësi nuk beson mâ se djalli mundet me e pushtue në këtë mënyrë njeriun. Por, na të gjithë e dijmë dhe e besojmë se epoka e pushtimeve prej djallit nuk ka mbarue ende. Njeriu jeton vazhdimisht nën trysninë e eksperiencave subjektive dhe objektive të cilat e shtypin vazhdimisht duke ja dobësue lirinë dhe autonominë që Zoti ja ka dhânë. Ekzistojnë disa fantazma ideologjike të cilat e kânë çue botën drejt një dhune çnjerëzore dhe drejtë shkatërrimit. Forca shkatërruese e egoizmit shkatërron vazhdimisht çdo shpresë të arsyeshme për mundësinë e krijimit të një shoqnie me humanizëm të vërtetë. Kriminaliteti i rrugës, tregtia e drogës dhe e armëve, shfrytëzimi i grave dhe i vajzave, pedofilia, apo diktaturat çnjerëzore bashkë me “demokracitë” që lindin prej interesave të errëta, të gjitha këto dhe të tjera, janë shembuj të kjartë për ne, se pushtimi i djallit vazhdon të mbretnojë në shumë rrethana dhe në shumë persona.

Mjafton të kujtojmë qortimin që Jezusi i bân shën Pjetrit kur i thotë: «Largohu prej meje, he djall, sepse ti nuk mendon sikurse Hyji, por sipas kritereve të njerëzve të kësaj bote», dhe do të shohim se e keqja ka në vetvete këtë qëllim: që logjikën

njerëzore të dobët me e paraqitë dhe me i dhënë vlerën hyjnore për me bindë njerëzit sipas leverdisë së çastit. Ky është një prej tundimeve që mundet me na prekë të gjithëve në mënyrë të drejtpërdrejtë dhe të lehtë.

Atëherë, cila Æsht forca që mundet me e kundërshtue shpirtin e së keqes? Æsht vetëm fjala e fesë e frymëzueme prej besimit, është fjala e cila ja kthen njeriun njeriut, duke shkëputë prej trysnive ideologjike, duke e shkëputë prej etjes për pushtet, duke e shkëputë prej pangopshmërisë për pasuni, duke e shkëputë prej dëshirës për liri absolute. Unë mendoj se këto janë format moderne me të cilat djalli kërkon të mbretnojë në botën e kohës sonë.

Kur feja të çliron prej kësaj skllavërie, atëherë ti kthehesh dhe je i gatshëm për me i shërbye Mbretnisë qiellore në për ndërtimin e një bote në paqe dhe në drejtësi. Për me ja arritë kësaj të vërtete duhet që Jezusin me e vendosë në qendër të jetës sonë, dhe mos me pasë frikë prej “shqetësimeve” morale që mundet me na dhanë. Jezusi “na shqetëson” kur nuk na len me jetue në paqe me skllavërinë që na pëlqen. Jezusi nuk e don hipokrizinë tonë sepse Fjala e tij mbërrin me prekë rrâjëjt e ndërgjegjes tonë duke i vû në krizë disa bindje tonat të gabueme.

Ky është edhe motive se pse shpeshherë mes nesh dhe Fjalës së Zotit kena vû disa filtra të tipit akademik të cilët e kanë shndërrue Ungjillin në një tânësi rregullash dhe doktrinash të arsyeshme, me qëllim që ta bâjnë sa ma të lehtë perceptimin e disa TË VËRTETTAVE, por që sipas meje të serviruna në këtë mënyrë nuk mbërrijnë me sjellë asnjë lloj shndërrimit në jetën e askujt, SHNDËRRIM për cilin Zoti ynë Jezus i ka sjellë në mesin tonë. Mjafton vetëm një shembull:

«Lum të varfnit në shpirt, lum të butët, lum ata që kjajnë, lum

ata që kanë etje për drejtësi, lum ata që janë të përndjekun...».

Sikur t'i thoshim dhe t'i përdorshim këto fjalë kaq të bukura dhe të forta, jo thjeshtë për me zbukurue ndonjë predikim, por sikur t'i thoshim me të njajtën forcë që i ka thënë vetë Krishti, atëherë përballë këtyne fjalëve asnjani prej nesh nuk do të kishte mujtë me nderje dhe me jetue i qetë.

Vëllazen e motra, fjala e Jezusit nuk na është dhënë thjesht si ngushëllim shpirtnor për të gjithë, të varfën dhe të pasun, të pushtetshëm e të shtypun. Sikur të ishte vetëm kaq, atëherë Krishti nuk do të kishte asnjë motiv të vlefshëm se për çka me vdekë mbi kryq.

E vërteta është krejt tjetër: Fjala e Tij ka ngjallë një zemërim ta pa pâmë tek udhëheqësit shpirtnor dhe moral të kohës, sepse ishte një denoncim i fortë dhe i drejtpërdrejtë i varfnisë së tyne shpirtnore por në të njajtën kohë edhe nderzte shpresat e njeriut për një jetë më të mirë dhe për një shoqni më të drejtë. Në këtë kuptim Jezusi ka ardhë për “me na zhbî”. Ka ardhë për me zhbî prej nesh ndergjegjen e sëmurë dhe me na bân për me zbulue një jetë më njerëzore, nostalgjinë e së cilës e mban mbrenda çdo qenie njerëzore.

Mbretëria Hyjit, në kjoftë se dojmë me e thirrë edhe me emna modern është: bashkëjetesa vëllaznore, fitorja përmbi ndamjet e botës, fitorja përmbi dhunën, historia e re që i dhuron njeriut paqen në këtë tokë dhe gëzimin e përhershëm në qiell në lumninë e Atit.

T'ja kërkujmë Atit në këtë adhurim përpara Birit, Hirin që të gjithë ne të mund të bahena protagonist të kësaj historie të re.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithw bashkw:

O Zot Jezu Krisht,
Mësuesi ynë dhe Udhëheqësi i jonë,
Ti që na mëson me autoritet
duke na dhënë bashkë me Fjalën
edhe veprat e tua të mrekullueshme,
na e jep hirin
që t'ja hapim zemrën Fjalës tënde
duke e medituuar me dashuri në zemrën tonë,
sepse vetëm në këtë mënyrë
do të mund ta kemi dritën e nevojshme,
vetëm në këtë mënyrë
do të mund ta kemi dritën e domosdoshme
që na e ndriçon ecjen tonë drejt Teje.
Bashkë me hirin e dëgjimit të Fjalës
na e jep edhe aftësinë për ta shpallur me gojë
por mbi të gjitha për ta shpallur me jetën tonë
aty ku është nevoja më e madhe,
duke e dëshmuar në familjet tona,
duke e dëshmuar në famullinë tonë,
duke e dëshmuar në punën tonë të përditshme,
sepse në këtë mënyrë
do të jemi bashkëpunëtorët e tu
në fitoren ndaj së keqes dhe ndaj djallit,
dhe kështu të gëzojmë bashkë me Ty
frytet e fitores të së mirës mbi të keqen.
Amen.

I djallosuni i Kafarnaumit i mbushun me forcën e Jezusit dhe i zbrazun prej pranisë së djallit, duket sikur fillon dhe e kupton se çfarë drejtimit ka me marrë histori e tij njerëzore. E kupton se Krishti ka ardhë për me e nxjerrë njeriun prej burgut të së keqes duke ja këputë zinxhirët e mëkatit.

Kur drita do të mbërrijë mâ në fund do të zbardhin dita e re, por ndërkohë pushteti i territ është ala shumë i fortë dhe kërkon me luftue me të gjitha format të vërtetën.

Jezusi ka ârdhë për me e rivendosë edhe një herë dialogun e lanun për gjysë mes Hyjit dhe njeriut, dialog i cili u ndërpre atë ditë kur djali i mësoi njeriut një projekt tjetër jete, të ndryshëm prej projektit që i kishe dhanë Krijuesi në krijim.

Për këtë arsye «Zoti Hyj, ka me nxjerrë në mesin tand dhe në mes të vëllazenve të tu, një profet të barabartë me mue. Atë keni për të nigjue»; për këtë motiv edhe nuk duhet me e lanë me shkue dam asnji prej fjalëve që kânë dâlë prej gojës së Tij. Fjalët e Tija janë për ne rruga e vetme e shpengimit.

Sa shumë kena nevojë për fjalë të vërteta, për me mujtë dhe me e kuptue se cila është rruga e vërtetë e jetës.

Ekziston një tundim shumë i madh me i besue gjithçka në dorë shkencës, me i besue gjithçka në dorë mrekullive që bân mjekësia, me fillue dhe me besue në një jetë pa plakje, me besue në një jetë pa dhimbje dhe vuetje; të gjitha këto ide të besueme si rruga e vetme e lumturisë nuk bâjnë gja tjetër veçse rrisin dëshpërimin dhe shkatërrojnë çdo andërr. Kjo ndodhë sepse, duke mos ja arritë qëllimit atëherë vjen një çast kur njeriu gjendet duarbosh, pa përgjigjen e nevojshme dhe pré e vazhdueshme e frikës që të mbyt. Kjo ndodh pikërisht sepse njeriu i besohet verbërisht fjalës njerëzore dhe mbi këtë fjalë kërkon që të ndërtojë fatin e vet.

Të veprososh në këtë mënyrë don me thënë ta ndërtosh shtëpinë tande të së nesërme përmbi rânë dhe jo përmbi shkamb. Duke bâ kështu, njerëzimi është gjetë, sikurse e shohim përditë, në një botë e cila është e ndame mes atij që ka gjithçka dhe atyre që nuk kanë kurrgjâ.

Na jena këtu në adhurim, jo për me i hjekë përgjegjësitë prej vetes sonë, por bashkë me Jezusin në të cilin i kena vû të gjitha shpresat tonë, me lëshue britmën tonë kundër djajve të çdo kohe të cilët të mund të dalin prej mendjes dhe zemrës së njeriut dhe ta kuptojnë se rruga e vetme e lumnisë është me ndjekë Krijuesin dhe me zbatue me të tâna forcat projektin e tij të zanafillës.

Sigurisht që shkenca, ekonomia, ideologjitë kanë vlerën e tyre të patjetërsueshme, por Fjala e fundit përmbi historinë tonë i mbetet Jezusit i cili na ka siguruar se do të jetë me ne deri në fundin e kohave dhe se ai është rruga e vërteta dhe jeta.

Djajt e mendjemadhësisë njerëzore të cilët premtojnë një parriz të ndërtuem mbi tokë duke shfrytëzue mungesën e ndërshtëmënisë, mungesën e vëllaznimit mes njerëzve, këta lloj djajsh kanë ekzistue gjithmonë. Prandaj, sot ma shumë se kurrë, është shumë e nevojshme që me e dallue se ku qëndron rrena që duen me na bâ, me e njoftë këtë rrenë dhe mândej me ja besue Jezusit për me e shkatërrue apo me e zhibi. Prandaj për me mbërrijtë dhe me e ba këtë gjâ, atëherë duhet ta nigjojmë Fjalë e Jezusit dhe të besojmë në forcën e madhe që kjo Fjalë ka për me shndërrue fatin tonë dhe fatin e botës.

Kjo Fjalë «Hesht!» atëherë shndërrohet në një britmë të guximshme kundër shtypjes së të varfënve, kundër atyne që shkaktojnë lot të padrejtë, kundër atyne që e varfnojnë shpirin e njeriut, kundër të gjitha padrejtësive që shkaktojnë mungesën e paqes në mesin e njerëzve.

Kjo Fjalë «Hesht!» është arti mâ i mirë për këdo që don me

luftue iluzionet e rrejshme dhe fitimet e lehta, sepse kjo është Fjala të cilën Jezusi e ka mbjellë mbrenda zemrës sonë dhe është Fjala që mundet me e shndërrue jetën tonë duke i dhënë dritën e nevojshme për me kultivue në të ândrrat e bukura të së nesërme që na pret.

Heshtje meditimi ...

**O Zot Jezu Krisht,
Mësuesi ynë dhe Udhëheqësi i jonë,
Ti je Autori i Fjalës së sigurt dhe çliruese.
Ti je përkulur dhe përkulesh mbi vuajtjet tona,
duke u treguar i kujdesshëm ndaj çdo njeriut.
Ti i urdhëron shpirtit të ndytë të largohet prej nesh
dhe shpirti i ndytë, Ty nuk të reziston dot.
Ke luftuar kundër të keqit,
dhe i keqi nuk qëndron dot në praninë tënde.
Ka shumë shpirtra të ndytë,
që sot na rrethojnë, o Jezus,
dhe për këtë jemi në gjunjë përpara Teje,
për të kërkuar ndihmën tënde në këtë luftë,
sepse prania tyre është për ne
një kërcënim i vazhdueshëm, o Jezus.
Kurthi i djallit është gjithmonë i ngrehur
dhe neve na duhet të jemi shumë të kujdesshëm
për të mos rënë pre e tundimit të tij.
Kujdesi Yt, o Jezus,
për këtë njeri që e kishte pushtuar djalli,**

**na kujton angazhimin tonë të përditshëm
për t'u ardhur në ndihmë
të gjithë vëllezërve tanë që gjenden në vështirësi.
Na e jep hirin që të jemi të kujdesshëm
të qëndrojmë të fortë në fe
dhe të jemi të hapur ndaj veprimit të Shpirt Shëjt,
që të mos përkulemi përballë vështirësive,
por të bashkuar me Ty,
ta vazhdojmë të lumtur rrugën e jetës.
Amen.**

Heshtje meditimi dhe kangë...

Ati ynë...

O Zot Jezus Krisht, këtu në gjuhë përpara teje, na të gjithë mundena me e dëshmue se Fjala e jote, për këdo që të nigjon me zemër të hapun dhe pa paragjykime, ngjall një ndjenjë të pa shijuar më parë, sepse na jep sigurinë se gjendena në prani të forcës dhe përballë bukurisë së Hyjit. Ky është edhe motivi se pse na duhet me u dridhë përpara teje. Na e ndjemë në shpirt, o Jezus, ndryshimin mes Fjalës tënde dhe fjalëve të botës. Ne jetojmë mes fjalëve “të zgjuara”, mes fjalëve që janë të mbushuna me krenari, mes fjalëve që janë formulue vetëm për zhgënjimin tonë, mes fjalëve që lindin vetëm prej dëshirës për me dalë më në dukje në sy të të tjerëve. Ndërsa Fjala e jote, o Jezus, buron prej vetë eksperiencës së vetë jetës tënde: Ti ke jetue i bashkuem plotësisht me Atin duke e bërë përherë vullnesën e tij. Ky është edhe motivi se pse Fjala e jote ka në vetvete forcën e Hyjit, forcë e cila mundet me e shndërrue

jetën e njeriut dhe krejtë botën. Fjala e jote, o Jezus, mundet me e prekë thellësinë e zemrës së njeriut, edhe aty ku vetë njeriu ka frikë me arritë, edhe aty ku njeriu nuk është i zoti për me zbritë apo që do të donim të mos ekzistonin... dhe gjithçka Fjala e jote, o Jezus, mundet me e shërue, me e forcue dhe me i dhënë paqen. Fjala e jote, o Jezus, është e shoqueme prej veprës tände të mrekullueshme dhe kjo është për ne garanci se Hyji, Ati yt dhe Ati ynë, së bashku me Ty dhe Shpirtin Shëjt, vazhdon përsëri për me veprue në jetën tonë dhe në jetën e botës.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:
Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:
“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.
Në lutjen tonë
Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.
Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.
Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.
Në sajë të hirit tënd
le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;
të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.
Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrrurit”
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tanë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshkje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lânë përkujtimin e Pashkëve të tua, bân që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shëjtnueshmin Sakramend

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shêjt i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shêjt e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shêjtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shêjt të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shêjt ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjna Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shêjt e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emni i Zojës Virgjën dhe Nanë.

Qoftë bekuar shêjti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shêjtnit e vet.